

N:r 469.

O. Ahnfelt.

M. kl. 127.

1. Jag är främ-ling, jag är en pil-grim, Blott en af-ton, blott en af-ton bor jag här. Gör mig ej hin-der, ty jag vill

föl-ja Guds folk till strids genom ökn och böl-ja. Jag är främ-ling, jag är en pil-grim, Blott en af-ton, blott en af-ton bor jag här.

2. Resemåltid i hast jag tager,
Som en jagad, som ett ilbud stannar ej,
Jag står omgjordad om mina länder,
Har vandringsstaven i mina händer;
Resemåltid i hast jag tager,
Som ett ilbud :-: stannar ej.
3. Lammets blod har mitt dörrträ tecknat,
Mig beseglat, mig beseglat, jag är hans.
Ej syndens surdeg jag mer vill smaka;
Till vägs jag hastar, ser ej tillbaka.
Lammets blod har mitt dörrträ tecknat,
Mig beseglat, :-: jag är hans.
4. Lammets måltid mig saligt hugnar
Som en försmak, blott en försmak av hans ro.
Med fötter skodda ur trälomsbandet
Jag går att finna det goda landet;
Lammets måltid mig där skall hugna
I en evig, :-: evig ro.
5. Till det landet mitt öga blickar,
Evigt strålar, evigt strålar solen där.
I främlingslandet är mörkt och farligt,
Där går jag vilse och stapplar snarligt;
Till Guds Kanaan mitt öga blickar,
Evigt strålar :-: solen där.
6. Jorden har ej den ro jag söker,
Nej, jag längtar, nej, jag längtar till Guds stad.
Där gråter ingen, där slutar nöden,
Där bor ej synden, dit når ej döden.
Jorden har ej den ro jag söker,
Nej, jag längtar :-: till Guds stad.
7. Hulde herde, blott ett jag beder:
Följ och led mig, följ och led mig alltid du!
Så att jag ilar städs dig till möte,
Till dess jag vilar uti ditt sköte.
Hulde herde, blott ett jag beder:
Följ och led mig, följ och led mig alltid du!

C. O. Rosenius. B. E.